

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-432/19-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Lidije Vukičević, predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te sudske savjetnice Alme Beganović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatskog Telekoma d.d. iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa ██████████ dipl. iur. temeljem generalne punomoći broj: Su-511/2013, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Drnje, koju zastupa Odvjetnički ured ██████████ radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 12.veljače 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-03/16-11/189 URBROJ: 376-05-3-19-13 od 15.srpna 2019. godine.

II. Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja ovog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine Drnje, (dalje u tekstu: Općina) prema evidenciji Općinskog suda u Koprivnici, Zemljiskonjižnog odjela Koprivnica, dostupnoj na zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama HT ima izgrađenu električku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje u tekstu: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta broj: 568/2016 (dalje u tekstu: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio ovog rješenja.

Točkom II. izreke osporenog rješenja utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrsanim cestama u vlasništvu Općine, navedenim u potvrdi Koprivničko-križevačke županije, Jedinstvenog upravnog odjela, KLASA: 344-03/16-01/01, URBROJ: 2137/04-19-4 od 8. srpnja 2019. godine, koja je sastavni dio ovog rješenja, a na kojim nekretninama tužitelj ima izgrađenu EKI prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu i koristi ih za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI.

Dalnjim točkama izreke osporenog rješenja (III.-VIII.) određeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. i II. ovog rješenja čine trase kabelske kanalizacije te trase električkih

komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. Utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI, sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Koprivnica ili podredno Odjela za katastar nekretnina Koprivnica, dostupnoj na zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknade i načina obračuna određenim u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (Narodne novine, broj: 152/11., 151/14. i 95/17., dalje u tekstu: Pravilnik). Utvrđeno je pravo zainteresirane osobe na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz ovog rješenja od 22. travnja 2016. godine, odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I. u korist zainteresirane osobe ako je nastupila nakon tog datuma, prema evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Koprivnica dostupnoj na zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji.

Tužitelj se obvezuje u roku od osam dana od primitka rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini.

Tužitelj je obvezan u roku deset dana od primitka rješenja platiti zainteresiranoj osobi naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu, drugu i treću godinu, a svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od osam dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Općina je obvezna omogućiti tužitelju ostvarivanje prava na nekretninama iz ovog rješenja.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj navodi da je tuženik dana 22. travnja 2016., zaprimio zahtjev Općine za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu koja je izgrađena na nekretninama u vlasništvu Općine te utvrđivanja visine naknade za pravo puta sukladno članku 5. stavku 1. Pravilnika. Na temelju podnesenog zahtjeva tuženik je pokrenuo postupak i donio osporeno rješenje. Ističe da je nadležnost HAKOM-a propisana člankom 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: ZEK) koji propisuje da je HAKOM nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Ova nadležnost propisana je zakonom i ne može se prenijeti na stranke u postupku, a što je HAKOM u osporenom rješenju upravo učinio prenijevši nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora. Također, odredbom članka 5. stavka 4. Pravilnika određeno je da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta. Poziva se na odredbu članka 17. stavka 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09., dalje: ZUP) kojom je propisano da se stvarna i mjesna nadležnost ne mogu mijenjati međusobnim dogovorom javnopravnih tijela, javnopravnih tijela i stranaka ni samih stranaka, a javnopravna tijela dužna su tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti na svoju stvarnu i mjesnu nadležnost. Smatra da je tuženik počinio bitne povrede odredaba upravnog postupka prenijevši utvrđivanje parametara za utvrđivanje naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora koji je stranka u postupku, a koje stajalište je zauzeo i Visoki upravni sud Republike Hrvatske u presudama poslovni broj UsII-234/18 i UsII-321/18.

Predlaže stoga ovom Sudu da tužbeni zahtjev usvoji i poništi rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom navodi da se ovdje radi o postupku koji je pokrenut po zahtjevu Općine za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku

komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na nekretninama u vlasništvu Općine, količina i vrsta takve infrastrukture i visina naknade za pravo puta. Infrastrukturni operator je utvrđen na temelju izjave tužitelja broj 203/2016 od 9. siječnja 2017. i izvoda iz poslovnih knjiga od 16.. siječnja 2017. Količina i vrsta elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (EKI) utvrđena je u Elaboratu o pravu puta, broj: 568/2016 i to na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici što je vidljivo iz Tablice 1. koja je sastavni dio Elaborata. Visina naknade za pravo puta utvrđena je na način da je za svaku pojedinu katastarsku česticu na kojoj se nalazi EKI utvrđena vrsta nekretnine, što je vidljivo iz posjedovnih i vlasničkih listova koji su sastavni dio Elaborata za pravo puta i Tablice 1. Nadalje, iznos naknade i način obračuna naknade za svaku pojedinu vrstu nekretnine propisane su člankom 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika kako je to sve navedeno u osporenom rješenju. Vlasništvo Općine na nekretninama je utvrđeno temeljem javnih isprava koje ovlaštene pravne osobe izdaju o činjenicama o kojima vode službenu evidenciju prema članku 159. Zakona o općem upravnom postupku što potvrđuje stav VUSRH u presudi UsII-72/17-9. Svi parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta su utvrđeni u postupku i navedeni u osporavanom rješenju, zbog čega se nikako ne može zaključiti da je tuženik svoju stvarnu nadležnost prenio na tužitelja kao stranku u postupku.

Dodatno navodi da je Tablica iz osporenog rješenja, popunjena sa svim potrebnim podacima razmijenjena između tužitelja i Općine tijekom postupka, što je vidljivo iz spisa. Najprije je zaključkom HAKOM od 27.lipnja 2016., od tužitelja tražio da dostavi popunjenu Tablicu 1, potom je ista dostavljena i Općini u Elaboratu o pravu puta te je tuženik 15. srpnja 2019., dodatno dostavio tužitelju na očitovanje.

Na kraju iz elektroničke poruke tužitelja od 25. srpnja 2019. upućene tuženiku, cit.: „...obavještavamo vas da je HT izvršio obračun godišnje naknade za pravo puta sukladno nalogu i podacima iz tablice naziva „Tablica 1. Općina Drnje obračunska 15072019“ koju je HAKOM dana 15.srpnja 2019 dostavio u HT te da godišnja naknada iznosi 39.771,50 kn s početkom plaćanja od 22.travnja 2016.“, iz čega je vidljivo da je tuženik sve parametre potrebne za obračun godišnje naknade za pravo puta utvrdio u postupku i odredio rješenjem. Tuženik ističe da se pri donošenju osporenog rješenja držao stavova Suda iznesenih u ranijim presudama kao npr. poslovni broj: UsII-36/18-5, UsII-173/19-7, UsII-364/18-9, UsII-511/18-8 i brojnim drugim.

Predlaže stoga ovom Sudu da odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U odgovoru na tužbu Općina kao zainteresirana osoba u bitnom navodi da činjenica što je tuženik donio rješenje kojim je godišnja naknada za pravo puta za nekretnine koje su u vlasništvu Općine te pravilno utvrdio način određenja visine godišnje naknade za pravo puta te da je pravilno utvrđeno pravo Općine.

U odnosu na nadležnost navodi da kao stranka želi da se odredi visina naknade koja joj pripada te da joj se ista isplati.

Stoga smatra da je rješenje tuženika zakonito pa predlaže Sudu odbiti tužbu.

Osporeno rješenje doneseno je po zahtjevu zainteresirane osobe koji je podnijela u smislu odredbe članka 28. stavka 6. ZEK-a radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. toga Zakona te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta.

Tužitelj svojim tužbenim navodima ne dovodi u sumnju utvrđene činjenice u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja odnosno da je infrastrukturni operator koji ima pravo puta na nekretninama navedenim u rješenju i Elaboratu kao i da zainteresirana osoba

ima pravo na naknadu za pravo puta kako je to propisano odredbom članka 28. stavak 1. i 4. i članka 29. ZEK-a.

Tužitelju je sporno može li tuženik utvrđivanje visine naknade za pravo puta prenijeti na tužitelja i je li time postupio protivno odredbama ZUP-a o stvarnoj nadležnosti, pri čemu se tužitelj poziva na presude ovog Suda u kojima je izraženo stajalište da povreda nadležnosti postoji.

Naime, odredbom članka 12. stavak 1. točka 11. ZEK-a propisana je nadležnost tuženika za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Ocenjujući provedeni postupak, s obzirom na prirodu ove upravne stvari, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti, već je suprotno stavu tužitelja, u okviru svoje zakonske ovlasti, izrјekom osporenog rješenja pravilno riješio ovu upravnu stvar, jer su u izreci osporenog rješenja dani jasni i konkretni parametri za određivanje i obračun visine naknade za pravo puta za nekretnine koje su predmet ovog postupka, a koji proizlaze iz priloga koji su sastavni dio osporenog rješenja i odredbi članka 7. stavka 2., 3. i 4. Pravilnika.

Naprijed navedenom odredbom Pravilnika propisan je način izračuna visine naknade te dana formula za izračun svake od površina za koju se naknada plaća.

Tužitelj nesporno raspolaže podacima o površinama zemljišta potrebnim za pristup postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje EKI za koje je dužan plaćati naknadu, a koje su unesene u Elaborat, koji je sam izradio i koji je sastavni dio osporenog rješenja.

Osporeno rješenje sadrži, nesporno utvrđene nekretnine na kojima se nalazi EKI, a Elaborat koji je sastavni dio rješenja sadrži površine za koje se plaća naknada, dok je formula za izračun dana u podzakonskom propisu a koju naknadu je tužitelj, prema podacima spisa predmeta, već i obračunao.

Stoga, prema ocjeni Suda u ovoj upravnoj stvari, s obzirom na narav i vrstu odluke kojom se utvrđuje infrastrukturni operator i utvrđuje naknada za pravo puta za korištenje EKI na nekretninama kojim upravlja ili su u vlasništvu Općine, sadržaj izreke osporenog rješenja ima sve elemente temeljem kojih se nedvojbeno može utvrditi i obračunati visina naknade i nije protivan odredbi članka 98. stavka 3. ZUP-a o sadržaju izreke i dostatno određenom izrјekom osporenog rješenja nije povrijeđena odredba članka 12. ZEK-a, kao ni odredba članka 17. ZUP-a, a što je u skladu sa zaključkom donesenim na sjednici sudaca ovog Suda od 17. rujna 2019., broj: Su-479/19-3.

Slijedom navedenog, valjalo je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao pod točkom I. izreke.

Odluka o objavi presude (točka II. izreke) utemeljena je na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 12. veljače 2020.

Predsjednica vijeća
Lidiјa Vukičević, v.r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik

Tanja Nemčić

